

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7624 *Llei 16/2015, de 7 de juliol, per la qual es regula l'Estatut del membre nacional d'Espanya a Eurojust, els conflictes de jurisdicció, les xarxes judicials de cooperació internacional i el personal dependent del Ministeri de Justícia a l'exterior.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La Llei 16/2006, de 26 de maig, per la qual es regula l'Estatut del membre nacional d'Eurojust i les relacions amb aquest òrgan de la Unió Europea, va incorporar a l'ordenament jurídic espanyol les adaptacions necessàries per permetre l'aplicació efectiva de la Decisió 2002/187/JAI del Consell, de 28 de febrer de 2002, per la qual es crea Eurojust per reforçar la lluita contra les formes greus de delinqüència. Al seu torn, la Llei esmentada introduïa altres mesures complementàries, singularment les que preveu la Decisió 2005/671/JAI del Consell, de 20 de setembre de 2005, relativa a l'intercanvi d'informació i a la cooperació sobre delictes de terrorisme.

En l'àmbit de la cooperació judicial en matèria penal, l'article 85 del Tractat de funcionament de la Unió Europea atorga a Eurojust la funció de donar suport i reforçar la coordinació i la cooperació entre les autoritats nacionals encarregades d'investigar i perseguir la delinqüència greu que afecti dos o més estats membres que s'hagi de perseguir segons criteris comuns. Correspon al Parlament Europeu i al Consell l'adopció de reglaments que regulin l'estructura, el funcionament, l'àmbit d'actuació i les competències d'Eurojust; aquesta Llei es limita a establir les normes necessàries per implementar la Decisió 2009/426/JAI, de 16 de desembre de 2008, per la qual es reforça Eurojust i es modifica la Decisió 2002/187/JAI del Consell, de 28 de febrer de 2002, per la qual es crea Eurojust per reforçar la lluita contra les formes greus de delinqüència, i incorporar el seu contingut a l'ordenament jurídic espanyol.

La Llei incorpora, a més, a l'ordenament jurídic espanyol les previsions que conté la Decisió marc 2009/948/JAI del Consell, de 30 de novembre de 2009, sobre la prevenció i resolució de conflictes d'exercici de jurisdicció en els processos penals. Atesa l'obligació que imposa aquesta Llei a les autoritats nacionals d'informar el membre nacional d'Espanya a Eurojust dels possibles casos en què pugui existir un conflicte de jurisdicció, es considera que aquesta Llei, atesa la seva relació amb la matèria, és la norma adequada per incorporar el contingut de la Decisió marc esmentada a l'ordenament jurídic. En aquest sentit, es regula un sistema de consultes i decisió entre les autoritats competents dels països afectats per l'eventual conflicte de jurisdicció.

Tenint en compte que les modificacions que conté la Decisió 2009/426/JAI del Consell, de 16 de desembre de 2008, per la qual es reforça Eurojust i es modifica la Decisió 2002/187/JAI del Consell, de 28 de febrer de 2002, per la qual es crea Eurojust per reforçar la lluita contra les formes greus de delinqüència, afecten aspectes tan nuclears com l'Estatut del membre nacional, la composició de la delegació espanyola d'Eurojust, les competències del membre nacional o la relació entre la delegació espanyola a Eurojust i les autoritats nacionals competents a través de l'establiment d'un innovador sistema de coordinació nacional, es considera necessari promulgar una nova llei que reculli els canvis

esmentats i s'adeqüi al nou panorama de la cooperació judicial internacional, per superar així la regulació que conté la Llei 16/2006, de 26 de maig, per la qual es regula l'Estatut del membre nacional d'Eurojust i les relacions amb aquest òrgan de la Unió Europea.

Com a principals novetats d'aquesta Llei cal destacar, en primer lloc i pel que fa a la delegació espanyola a Eurojust, que ha d'estar composta, com a mínim, per un membre nacional, un membre nacional suplent i un assistent, enfront del que establia l'anterior Decisió 2002/187/JAI del Consell, de 28 de febrer de 2002, per la qual es crea Eurojust per reforçar la lluita contra les formes greus de delinqüència, que únicament imposava com a obligatòria la presència d'un membre nacional. En aquest sentit es regula la nova figura del membre nacional suplent, amb seu a l'Haia i amb plenes facultats de suplència del membre nacional, i es configura com a obligatori el nomenament d'un assistent que pot tenir el lloc de treball a Eurojust o a Madrid. Respecte de l'Estatut del membre nacional, es recullen com a novetats la durada del seu nomenament, que passa a ser de quatre anys, així com l'obligació d'informar la Secretaria General del Consell dels motius del cessament.

En segon lloc, el sistema de coordinació nacional es configura com una de les novetats més importants de la Decisió 2009/426/JAI del Consell, de 16 de desembre de 2008, per la qual es reforça Eurojust i es modifica la Decisió 2002/187/JAI del Consell, de 28 de febrer de 2002, per la qual es crea Eurojust per reforçar la lluita contra les formes greus de delinqüència. Una transposició adequada de la normativa europea exigeix el disseny i la regulació d'un sistema de coordinació nacional que garanteixi que tota la informació que s'hagi d'intercanviar entre la delegació espanyola a Eurojust i les autoritats nacionals competents es porti a terme de manera àgil, eficaç i segura. Per això es regula la composició del sistema de coordinació nacional, el seu règim de funcionament, així com les funcions dels corresponents nacionals d'Eurojust i del coordinador nacional com a responsable últim del sistema. En compliment de la normativa europea, el sistema de coordinació nacional d'Eurojust es presenta com el mecanisme necessari per facilitar els canals de comunicació amb la delegació espanyola a Eurojust, sempre des del respecte a la possibilitat de comunicació directa entre les autoritats espanyoles competents i el membre nacional d'Espanya a Eurojust. Això obliga a modificar el model anterior, per adaptar-lo a la regulació de la decisió i al panorama actual de la cooperació judicial internacional, a fi de millorar la coordinació dels diferents actors que hi participen i ajudar a determinar els casos que correspon tractar amb l'assistència d'Eurojust o de la Xarxa Judicial Europea, ajudar el membre nacional a identificar les autoritats competents per a l'execució de les sol·licituds de cooperació judicial i a mantenir estretes relacions amb la unitat nacional d'Europol, tot això a fi de garantir de manera eficaç que el sistema de gestió de casos rebi informació fiable de les autoritats competents.

La Llei consagra l'obligació de prestar la col·laboració que requereix Eurojust com a col·legi a través de qualsevol dels membres que integren la delegació espanyola a Eurojust. En aquesta línia, habilita el membre nacional, el membre nacional suplent i l'assistent a comunicar-se directament amb l'autoritat nacional competent segons els casos, o amb el coordinador nacional.

En aquesta línia, la Llei regula els terminis en què s'hagin de complir les obligacions i estableix un termini de deu dies perquè les autoritats nacionals responguin a les sol·licituds d'actuacions procedents del membre nacional d'Espanya a Eurojust, així com un termini màxim d'un mes per remetre la informació a Eurojust des que es tingui coneixement de la concurrència dels requisits que, de conformitat amb aquesta Llei, generin l'obligació d'emetre informe.

Atès que en la pràctica actual s'han generat algunes duplicitats i, sobretot, no s'ha avançat significativament en l'aproximació de les sol·licituds d'assistència activa respecte a l'elevat nombre en què Espanya apareix a les estadístiques d'Eurojust com a Estat requerit, la Llei regula, en estricta concordança amb les previsions de la norma europea, el curs de transmissió d'informació a Eurojust, els supòsits en què aquesta transmissió és obligatòria, les excepcions a aquesta obligació i el termini en què s'hagi de portar a terme, així com aspectes instrumentals relatius a l'accés al sistema de gestió de casos per part dels diferents integrants del sistema de coordinació nacional. En definitiva, es vol millorar

la transmissió d'informació a Eurojust per augmentar-ne l'eficàcia operativa, fixant obligacions clares i definides per a les autoritats nacionals.

Finalment, una altra de les novetats significatives és la relativa a les competències del membre nacional. Una de les finalitats de la Decisió 2009/426/JAI del Consell, de 16 de desembre de 2008, per la qual es reforça Eurojust i es modifica la Decisió 2002/187/JAI del Consell, de 28 de febrer de 2002, per la qual es crea Eurojust per reforçar la lluita contra les formes greus de delinqüència, és precisament aprofundir en l'operativitat d'Eurojust i aproximar l'estatus dels diferents membres nacionals, en la mesura que sigui possible, per garantir un mínim comú denominador pel que fa als seus poders i competències. En aquesta línia i recollint el mandat de la norma comunitària, la Llei defineix amb precisió les competències del membre nacional, i distingeix entre les que pot exercir directament i les altres que en la pràctica i per tenir naturalesa jurisdiccional les han d'exercir les autoritats nacionals competents, a proposta del membre nacional. Aquesta distinció en el nivell de competències està prevista a la mateixa decisió per als casos en què atorgar plenes competències pugui ser contrari a l'ordre constitucional o al sistema de justícia penal nacional.

Per imperatiu de la Decisió 2008/976/JAI del Consell, de 16 de desembre de 2008, sobre la Xarxa Judicial Europea, es fa necessari adaptar a les seves previsions la regulació de les xarxes judicials que conté la disposició addicional segona de la Llei 16/2006, per reforçar la cooperació judicial entre els estats membres i permetre que els punts de contacte de la Xarxa Judicial Europea i Eurojust es comuniquin directament i amb més eficàcia. La Llei concreta els requisits per poder ser designat punt de contacte de les xarxes de cooperació judicial internacional, així com les seves funcions, entre les quals destaca l'obligació d'elaborar estadístiques anuals de la seva activitat com a punts de contacte i de remetre-les a la institució de la qual depenguin, cosa que permet tenir una visió clara i documentada del funcionament de les xarxes a Espanya. La Llei regula també expressament la figura del coordinador nacional de la Xarxa Judicial Europea i la del coordinador nacional de la Xarxa d'equips conjunts d'investigació com a interlocutors amb la secretaria de les xarxes respectives i, com a tals, responsables de recopilar i remetre a les secretaries esmentades les estadístiques nacionals. Regula, a més, la figura del corresponsal d'eines per a la Xarxa Judicial Europea, que ha de facilitar i mantenir actualitzada la informació que s'hagi de difondre en el si de la Xarxa Judicial Europea.

D'altra banda, la Llei incorpora també un capítol específic dedicat a la regulació del personal dependent del Ministeri de Justícia a l'exterior, regulació fins ara dispersa o inexistent. L'increment de places de personal a l'exterior dependent del Ministeri de Justícia, així com la diversitat dels seus perfils, aconsellen regular de manera expressa la creació de places de magistrats d'enllaç, consellers de cooperació jurídica o consellers de justícia. La Llei conté una habilitació expressa al desplegament reglamentari per determinar el règim jurídic que s'hagi d'aplicar a aquest personal a l'exterior. S'especifica que tant la creació com la supressió de places, així com el règim jurídic aplicable al personal a l'exterior, s'han d'acomodar al que disposa la Llei 2/2014, de 25 de març, de l'Acció i del Servei Exterior de l'Estat.

En definitiva, aquesta Llei segueix en termes generals l'orientació de la Llei 16/2006, de 26 de maig, per la qual es regula l'Estatut del membre nacional d'Eurojust i les relacions amb aquest òrgan de la Unió Europea, que ara es deroga, i s'adapta la regulació d'Eurojust, de les xarxes de cooperació judicial internacional i del personal dependent del Ministeri de Justícia a l'exterior, a la normativa europea i a la realitat actual de la cooperació judicial internacional. Amb aquesta finalitat, es té en compte la pluralitat d'autoritats nacionals competents i la necessitat de definir de manera clara i homogènia el canal d'intercanvi d'informació entre Eurojust i les autoritats nacionals esmentades, de manera que la transmissió es produeixi a través d'un sistema organitzat i amb plenes garanties de seguretat. Finalment, es regulen les normes necessàries per evitar que una mateixa persona pugui ser objecte de més d'un procés penal pels mateixos fets en diferents estats membres.

CAPÍTOL I

De l'Estatut del membre nacional a Eurojust, del membre nacional suplent i de l'assistent

Article 1. *Membre nacional d'Espanya a Eurojust.*

El membre nacional és el representant d'Espanya i cap de la delegació espanyola a Eurojust. Exerceix les competències que li atribueix el dret de la Unió Europea, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei, i el seu lloc de treball habitual és a la seu d'Eurojust.

Article 2. *Nomenament.*

1. El membre nacional d'Espanya a Eurojust és nomenat per reial decret del Consell de Ministres, a proposta del ministre de Justícia, entre magistrats o fiscals, almenys amb quinze anys de servei en la carrera, experiència acreditada en la jurisdicció penal, coneixements en matèria de cooperació jurídica internacional i domini de l'idioma anglès.

2. La selecció del membre nacional es porta a terme amb convocatòria prèvia pública acordada pel Ministeri de Justícia, que es difon pel Consell General del Poder Judicial i la Fiscalia General de l'Estat per les respectives carreres judicial i fiscal. El ministre de Justícia ha de comunicar el nom del candidat seleccionat al Consell General del Poder Judicial o a la Fiscalia General de l'Estat segons la seva carrera de procedència, per tal que s'emeti un informe acreditatiu de l'antiguitat en la carrera, experiència en la jurisdicció penal, coneixements en matèria de cooperació jurídica o altres de rellevants per al lloc que s'ha d'ocupar, en el termini màxim de deu dies.

3. El Ministeri de Justícia ha de notificar el nomenament i la durada d'aquest a Eurojust i a la Secretaria General del Consell, a través de l'òrgan competent, d'acord amb el que disposa l'article 10 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 3. *Durada del mandat i incompatibilitats.*

1. El membre nacional d'Espanya a Eurojust ha de ser nomenat per un període de quatre anys, renovable únicament per un segon període de la mateixa durada. No es computa, si s'escau, el temps que hagi emprat en l'exercici del càrrec de suplent o assistent.

En cas que el membre nacional sigui elegit president o vicepresident d'Eurojust, la durada del seu mandat com a membre nacional es prolonga fins al final del mandat electiu.

2. S'aplica al membre nacional d'Espanya a Eurojust el règim d'incompatibilitats i abstenció previst per als membres de la seva carrera de procedència.

Article 4. *Cessament.*

1. El membre nacional d'Espanya a Eurojust cessa en les seves funcions:

- a) Per expiració del termini de nomenament.
- b) Per renúncia.
- c) Per separació de la carrera judicial o fiscal, segons la seva procedència.
- d) Per jubilació o incapacitat.
- e) Per decisió motivada del Consell de Ministres.

Prèviament a la separació del càrrec per la causa que especifica l'apartat e), el ministre de Justícia ha d'informar la Secretaria General del Consell dels motius del cessament.

2. El cessament s'acorda mitjançant un reial decret del Consell de Ministres, a proposta del ministre de Justícia.

3. El ministre de Justícia ha de notificar el cessament esmentat a Eurojust i a la Secretaria General del Consell a través de l'òrgan competent, en virtut del que preveu

l'article 10 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

4. Quan el cessament es produeixi per expiració del termini de nomenament, el membre nacional continua exercint les seves funcions fins a la presa de possessió del nou membre designat.

Article 5. *Memòria d'activitats.*

1. El membre nacional ha de remetre al ministre de Justícia, al president del Consell General del Poder Judicial i al fiscal general de l'Estat un informe anual sobre les activitats exercides. El Govern, a proposta del ministre de Justícia, n'ha d'enviar una còpia al Congrés dels Diputats i al Senat.

2. Es pot sol·licitar al membre nacional que informi la Comissió Mixta per a la Unió Europea de les Corts Generals i, si s'escau, les comissions de Justícia i d'Interior del Congrés dels Diputats i del Senat sobre l'informe anual, així com sobre l'activitat exercida.

Article 6. *Membre nacional suplent.*

1. El Consell de Ministres, mitjançant un reial decret i a proposta del ministre de Justícia, nomena un membre nacional suplent que té el lloc de treball a la seu d'Eurojust i exerceix la suplència del membre nacional. També pot actuar en nom d'aquest per delegació.

2. Les funcions del membre nacional suplent són les que preveu el dret de la Unió Europea regulador d'Eurojust, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei. Ha de donar suport al membre nacional en l'exercici ordinari de les seves funcions i l'ha de substituir en cas d'absència, malaltia, abstenció o vacança. El membre nacional suplent que actuï com a membre nacional té les mateixes facultats que la Llei atribueix a aquest últim.

3. Les altres circumstàncies relatives al nomenament, cessament, situació administrativa i règim de notificació a la Unitat Eurojust es regeixen pel que es disposa per al membre nacional d'Espanya a Eurojust.

Article 7. *Assistents del membre nacional.*

1. El Consell de Ministres, mitjançant un reial decret i a proposta del ministre de Justícia, ha de nomenar almenys un assistent del membre nacional d'Espanya a Eurojust, que pot tenir el lloc de treball a la seu d'Eurojust o a Madrid. El reial decret de nomenament determina el lloc de treball de l'assistent.

Si l'assistent té el lloc de treball a Madrid, la seva seu està a la Fiscalia General de l'Estat, el Consell General del Poder Judicial o el Ministeri de Justícia, en funció de la seva carrera de procedència.

Si es nomena més d'un assistent, només en els casos en què sigui necessari i amb l'autorització prèvia del Col·legi, poden tenir el lloc de treball a la seu d'Eurojust.

2. El nomenament es porta a terme amb convocatòria prèvia pública entre magistrats, fiscals o secretaris judicials, almenys amb deu anys de servei en la carrera, experiència acreditada en la jurisdicció penal, coneixements en cooperació jurídica internacional i domini de l'idioma anglès. El Consell General del Poder Judicial, la Fiscalia General de l'Estat o la Secretaria General de l'Administració de Justícia, segons la carrera de procedència del candidat seleccionat pel ministre de Justícia, han d'emetre, en el termini màxim de deu dies des que se'ls hagi sol·licitat, un informe acreditatiu de l'antiguitat en la carrera, experiència en la jurisdicció penal i coneixements en matèria de cooperació jurídica.

3. La situació administrativa, adscripció orgànica, durada del nomenament, cessament i règim de notificació a la Unitat Eurojust dels assistents es regeixen pel que es disposa per al membre nacional d'Espanya a Eurojust.

4. Els assistents donen suport al membre nacional en l'exercici ordinari de les seves funcions, sense facultats de substitució.

Article 8. *Situació administrativa i dependència orgànica.*

El membre nacional d'Espanya a Eurojust, el membre nacional suplent i els assistents passen a la situació administrativa que els correspongui de conformitat amb el que disposen la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut orgànic del Ministeri Fiscal, i queden sota la dependència orgànica del Ministeri de Justícia.

CAPÍTOL II

De les atribucions del membre nacional d'Espanya a Eurojust

Article 9. *Atribucions del membre nacional d'Espanya a Eurojust.*

1. El membre nacional d'Espanya a Eurojust està facultat per rebre, transmetre, proporcionar, donar curs i aportar informació complementària en relació amb l'execució de les sol·licituds i resolucions en matèria de cooperació judicial, inclosos els instruments de reconeixement mutu, remeses per les autoritats nacionals competents. Quan s'exerceixin les competències que preveu aquest apartat, s'ha d'informar sense demora l'autoritat nacional competent.

2. En cas d'execució parcial o inadequada d'una sol·licitud de cooperació judicial, el membre nacional pot demanar a l'autoritat nacional competent que ordeni mesures complementàries, a fi de donar execució degudament a la sol·licitud.

3. El membre nacional d'Espanya a Eurojust ha de rebre i transmetre les sol·licituds d'assistència judicial formulades per les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea a través d'Eurojust. En cas d'urgència, el membre nacional d'Espanya a Eurojust pot rebre sol·licituds d'assistència judicial directament de les autoritats d'un altre Estat membre de la Unió Europea, que ha de transmetre a les autoritats nacionals competents de manera immediata.

4. L'atribució al membre nacional d'Espanya a Eurojust de les facultats anteriors s'entén de conformitat amb el que preveuen els convenis i acords vigents quant a la designació de les autoritats nacionals competents per a la recepció i transmissió de sol·licituds i resolucions d'assistència judicial, inclosos els instruments de reconeixement mutu.

5. Quan en l'exercici de les funcions que atribueix aquesta Llei al membre nacional s'entaulin relacions externes amb tercers estats, el membre nacional ha d'actuar sempre amb respecte als cursos formals que estableixen el dret de la Unió Europea, els instruments i convenis de cooperació jurídica internacional o, si s'escau, en consideració a criteris de reciprocitat quan siguin aplicables.

6. En relació amb les sol·licituds d'auxili judicial, el membre nacional pot corregir errors, dividir la sol·licitud entre les autoritats competents i efectuar qualssevol altres modificacions que siguin necessàries per a la seva ràpida i correcta tramitació.

7. El membre nacional d'Espanya a Eurojust ha d'informar els punts de contacte de la Xarxa Judicial Europea de tots els casos que, en la seva opinió, es puguin tractar millor per part de la xarxa esmentada.

Article 10. *Competències exercides per les autoritats nacionals competents a proposta del membre nacional.*

1. El membre nacional pot proposar a les autoritats nacionals competents l'exercici de les competències següents, en el supòsit que les circumstàncies particulars que concorrin en cada cas ho facin aconsellable:

a) Expedir i completar sol·licituds i decisions de cooperació judicial, inclosos els instruments de reconeixement mutu.

b) Executar en territori espanyol les sol·licituds i decisions de cooperació judicial, inclosos els instruments de reconeixement mutu.

c) Ordenar en territori espanyol les mesures d'investigació que es considerin necessàries en una reunió de coordinació organitzada per Eurojust, per prestar assistència a les autoritats nacionals competents interessades en una investigació concreta.

d) Autoritzar i coordinar els lliuraments vigilats en territori espanyol.

2. La proposta a què es refereix l'apartat 1 no té caràcter vinculant per a l'autoritat nacional competent.

Article 11. *Participació del membre nacional en equips conjunts d'investigació.*

1. El membre nacional pot participar en els equips conjunts d'investigació dels quals formin part autoritats espanyoles, fins i tot en la seva creació, sempre que l'autoritat nacional competent per a la constitució de l'equip conjunt d'investigació ho aprovi expressament.

2. En tot cas, es convida el membre nacional, el membre nacional suplent i els assistents a participar en nom d'Eurojust en tots els equips conjunts d'investigació que interessin a Espanya i per als quals es prevegi finançament comunitari.

Article 12. *Accés i intercanvi d'informació amb el membre nacional.*

El membre nacional d'Eurojust, per a l'exercici de les seves competències, pot:

a) Accedir al Registre central d'antecedents penals i altres registres públics en les mateixes condicions que es preveuen per als jutges i tribunals i per als membres del Ministeri Fiscal.

b) Accedir al punt neutre judicial.

c) Sol·licitar de les forces i cossos de seguretat o de la Direcció Adjunta de Vigilància Duanera qualsevol informació necessària per al compliment de les seves funcions, en les mateixes condicions que es preveuen per als jutges i tribunals i per als membres del Ministeri Fiscal.

d) Rebre informació per part de l'Oficina Europea de Lluita contra el Fraud (OLAF), com a autoritat espanyola competent, en els supòsits que preveu la normativa comunitària.

e) Accedir al sistema d'informació de Schengen en els termes que estableixen el Conveni de 19 de juny de 1990, d'aplicació de l'Acord de Schengen de 14 de juny de 1985, o les disposicions per les quals es modifica, així com a altres sistemes d'informació de la Unió Europea de conformitat amb les seves disposicions específiques.

f) Accedir a la informació centralitzada recollida per la Xarxa Judicial Europea.

Article 13. *Funcionament dels fitxers temporals de treball i l'índex.*

1. El membre nacional ha d'obrir un fitxer temporal de treball per a cada cas respecte del qual se li transmeti informació, sempre que la transmissió sigui d'acord amb aquesta Llei i amb la Decisió 2009/426/JAI del Consell, de 16 de desembre de 2008, per la qual es reforça Eurojust i es modifica la Decisió 2002/187/JAI del Consell, de 28 de febrer de 2002, per la qual es crea Eurojust per reforçar la lluita contra les formes greus de delinqüència, o amb els instruments que preveu la Decisió 2005/671/JAI del Consell, de 20 de setembre de 2005, relativa a l'intercanvi d'informació i a la cooperació sobre delictes de terrorisme. El membre nacional és el responsable de la gestió dels fitxers temporals de treball que hagi obert.

2. El membre nacional ha de decidir, quan hagi obert un fitxer temporal de treball i tenint en compte cada cas particular, si manté la restricció sobre el fitxer esmentat o si dóna accés a aquest, o a parts d'aquest, quan sigui necessari, perquè Eurojust pugui dur a terme les seves tasques, als altres membres nacionals o al personal autoritzat d'Eurojust.

3. El membre nacional ha de decidir, quan hagi obert un fitxer temporal de treball, quina informació sobre el fitxer s'ha d'introduir a l'índex.

4. El membre nacional ha de permetre l'accés a aquest fitxer al responsable de la protecció de dades i l'ha d'informar de l'obertura de cada nou fitxer temporal de treball que contingui dades personals.

Article 14. *Protecció de dades.*

1. La transmissió de dades personals que sigui conseqüència de l'exercici de les atribucions conferides al membre nacional d'Eurojust es regeix per la normativa que li sigui aplicable, en funció de la naturalesa del fitxer en qüestió.

2. El membre nacional d'Eurojust ha de poder accedir a les dades de caràcter personal en les mateixes condicions que els jutges i tribunals i els membres del Ministeri Fiscal.

3. Només poden tenir accés a les dades personals que estiguin en poder d'Eurojust per a la realització dels seus objectius i dins dels límits que fixa aquesta Llei, el membre nacional, el seu suplent i assistents i les persones que preveu l'article 18.1, sempre que estiguin connectats al sistema de gestió de casos d'acord amb l'article 20.2.

CAPÍTOL III

Dels corresponsals nacionals i del sistema de coordinació nacional d'Eurojust

Article 15. *Corresponsals nacionals d'Eurojust.*

1. El ministre de Justícia, amb l'autorització prèvia del Consell General del Poder Judicial o la Fiscalia General de l'Estat, segons el cos de procedència de la persona seleccionada, ha de designar mitjançant una ordre un o diversos corresponsals nacionals d'Eurojust, entre magistrats o fiscals.

En tot cas, s'ha de nomenar un corresposal nacional per a assumptes de terrorisme, el nomenament del qual s'ha de portar a terme pel mateix procediment descrit al paràgraf anterior, entre magistrats o fiscals que prestin serveis a l'Audiència Nacional.

2. Aquestes designacions s'efectuen per un període de quatre anys, renovable, i s'han de notificar a la Unitat Eurojust a través de l'òrgan competent, en virtut del que preveu l'article 10 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. La designació com a corresposal nacional d'Eurojust no altera la situació administrativa del designat, ni comporta la provisió d'un lloc de treball o destinació diferent del que s'està exercint.

4. Quan només s'hagi nomenat un corresposal nacional d'Eurojust, aquest ha d'assumir les funcions de coordinador nacional que preveu aquesta Llei. En cas que es designin diversos corresponsals nacionals, el ministre de Justícia ha de determinar, mitjançant una ordre, quin d'ells té la condició de coordinador nacional.

5. Els corresponsals nacionals, des del seu nomenament, adquireixen la condició de punt de contacte de la Xarxa Judicial Europea, condició que perden quan cessin en l'exercici del seu càrrec.

Article 16. *Funcions dels corresponsals nacionals d'Eurojust.*

1. Sempre que el membre nacional així ho sol·liciti, els corresponsals nacionals d'Eurojust han de transmetre als òrgans judicials o del Ministeri Fiscal les sol·licituds efectuades en l'exercici de les seves funcions. De la mateixa manera, han de prestar al membre nacional el suport tècnic necessari per complir-les.

2. Els corresponsals nacionals han de facilitar l'assistència necessària a les autoritats nacionals competents en les seves relacions amb Eurojust.

3. Les relacions entre el membre nacional i els corresponsals nacionals no exclouen les relacions directes entre el membre nacional i les autoritats nacionals competents.

Article 17. *Funcions del corresponsal nacional per a assumptes de terrorisme.*

El corresponsal nacional per a assumptes de terrorisme exerceix les funcions que preveu el dret de la Unió Europea. Amb aquesta finalitat, el corresponsal ha de tenir accés a la informació, que ha de transmetre a Eurojust, relativa a l'existència de qualsevol investigació o procediment judicial per delictes de terrorisme i almenys:

- a) a la identificació de les persones o entitats subjectes a les investigacions esmentades,
- b) als actes objecte d'investigació o enjudiciament i les seves circumstàncies específiques,
- c) a la relació amb altres casos pertinents de delictes de terrorisme,
- d) i a les eventuais actuacions que en matèria de cooperació jurídica internacional s'hagin pogut cursar en relació amb aquelles, així com al seu resultat.

Article 18. *Sistema de coordinació nacional d'Eurojust.*

1. El sistema de coordinació nacional d'Eurojust està integrat pels membres següents:

- a) El coordinador nacional d'Eurojust i, si s'escau, els corresponsals nacionals d'Eurojust.
- b) El corresponsal nacional per a assumptes de terrorisme.
- c) El coordinador nacional de la Xarxa Judicial Europea i dos punts de contacte de la Xarxa Judicial Europea, pertanyents a cadascuna de les institucions restants que no exerceixin les funcions de coordinador nacional.
- d) Un punt de contacte que ha de designar cadascuna de les xarxes d'equips conjunts d'investigació i de les xarxes establertes de conformitat amb la Decisió 2002/494/JAI del Consell, de 13 de juny de 2002, relativa a la creació d'una xarxa europea de punts de contacte en relació amb persones responsables de genocidi, crims contra la humanitat i crims de guerra, la Decisió 2007/845/JAI del Consell, de 6 de desembre de 2007, sobre cooperació entre els organismes de recuperació d'actius dels estats membres en l'àmbit del seguiment i la identificació de productes del delictes o d'altres béns relacionats amb el delictes, i la Decisió 2008/852/JAI del Consell, de 24 d'octubre de 2008, relativa a una xarxa de punts de contacte en contra de la corrupció.
- e) Un punt de contacte de les altres xarxes de cooperació existents.

2. El Ministeri de Justícia ha de facilitar els mitjans necessaris per garantir el funcionament del sistema de coordinació nacional d'Eurojust.

3. Els membres del sistema de coordinació nacional s'han de reunir com a mínim cada sis mesos i, en tot cas, sempre que la gestió d'un cas concret ho requereixi, amb convocatòria prèvia del coordinador nacional. S'ha d'informar el membre nacional de les convocatòries, i aquest pot assistir a les reunions quan així ho consideri convenient. A més de les reunions plenàries, es poden convocar reunions sectorials quan les qüestions que s'han de tractar no afectin totes les xarxes representades al sistema.

4. Quan es consideri necessari, en funció de la matèria que s'hagi de tractar, el coordinador nacional pot convocar la unitat nacional d'Europol i representants de les forces i cossos de seguretat de l'Estat o de la Direcció Adjunta de Vigilància Duanera.

5. El funcionament del sistema de coordinació nacional no ha de substituir ni entorpir el contacte directe entre les autoritats competents que preveuen els instruments de cooperació jurídica internacional, ni ha d'excloure les relacions directes entre el membre nacional i les autoritats nacionals competents.

Article 19. *Funcions del coordinador nacional d'Eurojust.*

1. El coordinador nacional respon del funcionament del sistema de coordinació nacional d'Eurojust i, com a tal, pot actuar a iniciativa pròpia o bé a instància del membre nacional o de les autoritats nacionals competents.

2. El coordinador nacional facilita, dins del territori espanyol, la realització de les tasques d'Eurojust i, en particular:

a) Garanteix que el sistema de gestió de casos rebi de manera eficaç i fiable la informació requerida.

b) Ajuda a determinar els casos que correspon tractar a Eurojust o a la Xarxa Judicial Europea.

c) Ajuda el membre nacional a identificar les autoritats competents per a l'execució de les sol·licituds i decisions de cooperació judicial, incloses les referents als instruments de reconeixement mutu.

d) Manté estretes relacions amb la unitat nacional d'Europol.

3. Per a l'exercici de les seves funcions, el coordinador nacional ha d'estar connectat al sistema de gestió de casos, de conformitat amb el que estableix l'article 20.

Article 20. *Accés al sistema de gestió de casos en l'àmbit nacional.*

1. Les persones esmentades a les lletres a), b), c), d) i e) de l'article 18.1, en la mesura que estiguin connectades al sistema de gestió de casos, només poden tenir accés:

a) a l'índex, llevat que el membre nacional que hagi introduït la dada ho denegui expressament;

b) als fitxers temporals de treball oberts o gestionats pel membre nacional espanyol,

c) i als fitxers temporals de treball oberts o gestionats per membres nacionals d'altres estats membres i als quals el membre nacional espanyol hagi rebut accés, llevat que el membre nacional que va obrir o que gestiona el fitxer esmentat hagi denegat expressament l'accés.

2. El membre nacional, dins de les restriccions que imposen els paràgrafs anteriors, decideix sobre l'amplitud de l'accés als fitxers temporals de treball.

3. El Ministeri de Justícia, amb consulta prèvia al membre nacional, ha de decidir sobre l'amplitud de l'accés a l'índex i ha de notificar la decisió a Eurojust i a la Secretaria General del Consell. No obstant això, les persones a què es refereix l'apartat 1 han de tenir accés, almenys, a l'índex, en la mesura que sigui necessari per accedir als fitxers temporals de treball als quals se'ls hagi pogut concedir accés.

CAPÍTOL IV

De les relacions entre Eurojust i les autoritats espanyoles

Article 21. *Deure de col·laboració.*

1. Els jutges i tribunals, els membres del Ministeri Fiscal i totes les persones i entitats públiques estan obligades a prestar la col·laboració requerida per Eurojust, col·legiadament o a través del membre nacional d'Espanya a Eurojust, del membre nacional suplent o de l'assistent, així com pels corresponents nacionals, dins del marc de les seves respectives competències i de conformitat amb el que disposen les lleis.

2. Si s'escau, la negativa a prestar la col·laboració deguda pot ser constitutiva de responsabilitat disciplinària; amb aquest objectiu, el membre nacional pot posar els fets en coneixement dels òrgans competents del Consell General del Poder Judicial o de la Fiscalia General de l'Estat, segons els casos.

Article 22. *Actuacions a instància d'Eurojust.*

1. El membre nacional d'Espanya a Eurojust, el membre nacional suplent o els assistents es comuniquen directament amb el coordinador nacional o, dins del marc de les seves respectives competències, amb l'autoritat nacional competent que conegui de l'assumpte. La Fiscalia General de l'Estat és competent per rebre les sol·licituds quan es refereixin a la iniciació d'una investigació o es tracti d'una actuació penal sobre fets concrets, o bé quan versin sobre el reconeixement que les autoritats d'un Estat membre estan en millor condició per portar a terme una investigació o unes actuacions judicials sobre fets concrets. Un cop rebuda una sol·licitud, el fiscal general de l'Estat ha de resoldre sobre la seva procedència i impartir, si s'escau, les instruccions oportunes perquè el Ministeri Fiscal insti les actuacions que siguin pertinents.

2. Les autoritats competents que rebin una sol·licitud d'actuació a instància del membre nacional d'Espanya a Eurojust, han de comunicar la seva decisió en un termini de 10 dies. Si per la naturalesa de la sol·licitud no es pot donar una resposta en el termini esmentat, han de comunicar sense demora els motius del retard o, si s'escau, els motius pels quals no hagi estat possible accedir al que s'ha sol·licitat. Quan no sigui possible motivar la negativa a accedir a una sol·licitud a causa que el fet de fer-ho perjudicaria interessos fonamentals de la seguretat nacional o posaria en perill el correcte desenvolupament d'investigacions en curs o la seguretat de les persones, les autoritats competents poden donar motius basats en aquestes circumstàncies.

Quan les dades proporcionades per la sol·licitud d'Eurojust no siguin suficients per resoldre, les autoritats competents poden sol·licitar que el membre nacional completi la informació o aporti els documents que siguin necessaris.

Article 23. *Sol·licitud d'intervenció d'Eurojust.*

Poden sol·licitar directament la intervenció d'Eurojust els jutges i magistrats, els membres del Ministeri Fiscal i el Ministeri de Justícia, dins del marc de les seves respectives competències.

El que disposa aquest article també és aplicable als casos en què les investigacions o actuacions afectin un tercer Estat amb el qual Eurojust hagi subscrit un acord de cooperació, així com les que afectin els interessos de la Unió Europea.

El membre nacional d'Eurojust ha de comunicar al fiscal general de l'Estat qualsevol informació que tingui i que pugui ser d'interès per a les investigacions o els procediments penals que pugui dur a terme la jurisdicció espanyola, o per a la seva coordinació amb els que es duiguin a terme en un altre Estat membre de la Unió Europea.

Article 24. *Transmissió d'informació a Eurojust.*

1. Les autoritats competents, en el marc de les competències que tinguin atribuïdes legalment, han de transmetre al membre nacional d'Espanya a Eurojust la informació a què es refereix aquest article. La comunicació esmentada s'ha d'efectuar a través de la Fiscalia General de l'Estat per a la seva transmissió immediata i directa al membre nacional. La comunicació també es pot efectuar directament al membre nacional, i informar sobre això a la Fiscalia General de l'Estat.

2. En el termini màxim d'un mes des que es tingui coneixement de la concurrència dels requisits que generin l'obligació d'emetre informe, les autoritats competents han de comunicar al membre nacional d'Espanya a Eurojust l'existència de qualsevol investigació, procediment o condemna susceptible d'afectar matèries competència d'Eurojust i necessària per al compliment de les seves funcions, en la forma, en els supòsits i amb les excepcions que estableix aquesta Llei. No obstant això, la comunicació esmentada es pot demorar durant el temps indispensable per tal de no comprometre el resultat de les investigacions.

3. Aquesta transmissió d'informació no està obstaculitzada pel caràcter secret de la investigació penal, ni tan sols en cas que, de conformitat amb el que estableix la Llei

d'enjudiciament criminal, es declari secreta per a les parts, i s'ha d'ajustar a la normativa aplicable en matèria de protecció de dades.

4. La transmissió d'informació s'interpreta com a petició d'assistència a Eurojust, només en els casos en què l'autoritat competent així ho especifiqui.

5. A més de l'obligació d'atendre les sol·licituds d'Eurojust en casos concrets, les autoritats competents han d'informar el membre nacional d'Espanya a Eurojust de qualsevol cas que afecti almenys tres estats membres i per al qual s'hagin transmès sol·licituds de cooperació judicial almenys a dos estats membres, incloses les referents a instruments de reconeixement mutu, quan es doni qualsevol de les condicions següents:

a) El delictes de què es tracti estigui castigat a Espanya amb pena privativa de llibertat o mesura de seguretat d'un període màxim d'almenys cinc anys i estigui inclòs a la llista següent:

- 1r Tràfic d'éssers humans.
- 2n Explotació sexual dels nens i pornografia infantil.
- 3r Tràfic de drogues.
- 4t Tràfic il·lícit d'armes de foc, les seves peces i components i municions.
- 5è Corrupció.
- 6è Fraus contra els interessos financers de les Comunitats Europees.
- 7è Falsificació de l'euro.
- 8è Blanqueig de diners.
- 9è Atacs contra els sistemes d'informació.

b) Existeixin indicis materials que està implicada una organització delictiva.

c) Existeixin indicis que el cas pot presentar una important dimensió transfronterera o tenir repercussions a escala de la Unió Europea, o que podria afectar altres estats membres diferents dels que estan afectats directament.

6. Igualment, les autoritats nacionals competents han d'informar el membre nacional de:

a) Els casos en què s'han produït o sigui probable que es produeixin conflictes de jurisdicció sense perjudici del que regula el capítol V d'aquesta Llei. Els jutges i tribunals, i si s'escau els fiscals, en cas de conflicte de jurisdicció amb un altre Estat membre, poden sol·licitar del membre nacional d'Eurojust que, a falta d'acord entre les autoritats nacionals competents interessades i a falta també d'acord dels membres nacionals sobre la manera de resoldre el conflicte esmentat, insti l'emissió per part del Col·legi d'Eurojust d'un dictamen escrit no vinculant sobre l'assumpte.

b) Els lliuraments vigilats que afectin almenys tres estats, dels quals almenys dos siguin estats membres.

c) Les dificultats o denegacions reiterades d'execució de les sol·licituds o de resolucions de cooperació judicial, inclosos els instruments de reconeixement mutu. Les autoritats judicials competents poden sol·licitar al Col·legi d'Eurojust un dictamen escrit no vinculant sobre l'assumpte, sempre que aquest no s'hagi pogut resoldre de comú acord entre les autoritats nacionals competents o mitjançant la participació dels membres nacionals interessats.

7. Les autoritats espanyoles competents per a la creació d'un equip conjunt d'investigació han de comunicar a Eurojust, amb caràcter previ a la seva signatura, la creació dels equips conjunts en què existeixi participació espanyola, així com els resultats d'aquest, sempre que versis sobre matèries de la seva competència.

8. El membre nacional d'Espanya a Eurojust pot intercanviar sense autorització prèvia, amb altres membres nacionals o amb les autoritats espanyoles competents, qualsevol informació necessària per al compliment de les funcions d'Eurojust. En particular, s'ha d'informar el membre nacional, en els termes que estableix l'apartat 2, de qualsevol cas que l'afecti.

9. El membre nacional, el membre nacional suplent, els assistents i qualsevol altre integrant de la delegació espanyola a Eurojust, així com els corresponents nacionals, estan subjectes a l'obligació de confidencialitat.

10. El deure de col·laboració que preveu aquest article es presta sense perjudici de les condicions fixades en els acords bilaterals o multilaterals subscrits per l'Estat espanyol i tercers països, inclosa qualsevol condició establerta per tercers països relativa a l'ús de la informació una vegada facilitada.

Article 25. *Excepcions a l'obligació de transmetre informació.*

Les autoritats nacionals no estan obligades a donar informació en un cas particular si això implica:

- a) perjudicar interessos fonamentals de la seguretat nacional,
- b) o posar en perill la seguretat de les persones.

Article 26. *Estructura de la informació transmesa.*

Per a la transmissió de la informació que s'ha de remetre a Eurojust amb caràcter obligatori, es facilita un formulari que ha d'estar disponible en format electrònic, sense perjudici de tenir per complerta l'obligació d'informació amb la transmissió de les dades mínimes recollides a l'annex de la Decisió 2009/426/JAI del Consell, de 16 de desembre de 2008, per la qual es reforça Eurojust i es modifica la Decisió 2002/187/JAI del Consell, de 28 de febrer de 2002, per la qual es crea Eurojust per reforçar la lluita contra les formes greus de delinqüència.

Article 27. *Remissió a Espanya de les actuacions penals iniciades en un altre Estat membre de la Unió Europea.*

1. Quan una autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea hagi decidit traslladar un procediment iniciat al seu país perquè considera que Espanya està en millors condicions per conèixer dels fets, el Col·legi d'Eurojust o el membre nacional d'Eurojust poden instar les autoritats competents perquè assumeixin aquestes investigacions. Si es tracta d'iniciar un nou procediment a Espanya, han de remetre la sol·licitud a la Fiscalia General de l'Estat, de conformitat amb el que disposa l'article 22.

2. L'ampliació que preveu l'apartat anterior només és possible mentre l'Estat del procediment judicial ho permeti.

3. Només es pot accedir al sol·licitat quan la jurisdicció espanyola sigui competent per conèixer dels fets als quals es refereix el procediment judicial que es trasllada i el delictes presumptament comès no hagi prescrit de conformitat amb el dret espanyol.

4. Un cop acceptada la iniciació o ampliació del procediment, es consideren vàlids a Espanya els actes d'instrucció duts a terme per l'Estat que remet el procediment, sempre que no contradiguin els principis fonamentals de l'ordenament jurídic espanyol. En cas de delictes que no sigui perseguible a Espanya si no és a instància de part, es considera vàlida la instrucció començada a l'Estat de remissió sense aquest requisit si la persona que té dret a formular l'acció penal accepta expressament la investigació duta a terme, alhora que interposa la querrela corresponent.

Article 28. *Cèl·lula de coordinació d'emergències.*

1. Les autoritats judicials competents poden remetre a Eurojust, a través de la Cèl·lula de coordinació d'emergències, les sol·licituds o resolucions l'execució de les quals sigui urgent en un o més estats membres, fins i tot sobre instruments de reconeixement mutu.

2. El punt de contacte de la cèl·lula ha de transmetre immediatament la sol·licitud al representant de la cèl·lula de l'Estat membre en què s'origina i, si l'autoritat que la transmet

ho sol·licita explícitament, als representants de la cèl·lula dels estats membres en territori dels quals s'hagi d'executar la sol·licitud.

3. El representant d'Espanya a la Cèl·lula de coordinació d'emergències és el membre nacional o el membre nacional suplent que, a aquests efectes, estan habilitats per actuar vint-i-quatre hores al dia i set dies a la setmana. Aquest representant ha d'actuar sense demora per a l'execució de la sol·licitud a Espanya.

Article 29. Membre de l'Autoritat Comuna de Control.

El director de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades forma part de l'Autoritat Comuna de Control d'Eurojust, en representació de l'Estat espanyol, durant un període de tres anys prorrogables.

El Govern n'ha de notificar el nomenament i cessament a Eurojust i a la Secretaria General del Consell, a través de l'òrgan competent, d'acord amb el que preveu l'article 10 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

CAPÍTOL V

Dels conflictes de jurisdicció

Article 30. Sol·licitud de contacte a l'autoritat competent d'un altre Estat membre davant la sospita d'un conflicte de jurisdicció.

1. Quan l'òrgan judicial que conegui de la instrucció o de l'enjudiciament d'un procés penal a Espanya aprecii indicis suficients que s'està tramitant un procés penal en un altre Estat membre, ja sigui en fase d'instrucció o d'enjudiciament, contra la mateixa persona i respecte dels mateixos fets, ha d'enviar una sol·licitud de contacte a l'autoritat competent de l'altre Estat membre.

2. El Ministeri Fiscal és competent per sol·licitar el contacte si es tracta de diligències d'investigació substanciades davant la Fiscalia o de la instrucció d'un procediment de responsabilitat penal de menors.

3. No és necessari cursar la sol·licitud esmentada en cas que ja s'hagi informat, per altres mitjans, l'autoritat competent que ho estigui tramitant de l'existència d'un eventual conflicte de jurisdicció.

4. La sol·licitud de contacte s'ha d'enviar en el termini de quinze dies des que consti al procediment espanyol l'existència d'un eventual conflicte de jurisdicció.

5. L'autoritat competent ha d'incloure a la sol·licitud de contacte la informació següent:

a) Una descripció detallada dels fets i les circumstàncies que siguin objecte del procés penal a Espanya, o de les diligències d'investigació.

b) Tipificació de la conducta a Espanya.

c) Dades sobre la identitat de l'imputat o acusat i de la detenció, presó o de les mesures cautelars que s'hagin adoptat.

d) Si escau, dades de les víctimes de la infracció penal i mesures de protecció que s'hagin adoptat en relació amb aquestes.

e) Fase assolida en el procés penal espanyol, amb testimoni de les resolucions judicials que concretin la imputació efectuada i els motius racionals de criminalitat apreciats pel jutge instructor, així com, si s'escau, testimoni de l'escrit d'acusament presentat pel Ministeri Fiscal i per les altres parts acusadores personades.

f) Dades de contacte de l'autoritat judicial responsable a Espanya de la instrucció, de l'enjudiciament o del fiscal responsable de les diligències d'investigació així com, si és procedent, del punt de contacte de la Xarxa Judicial Europea o del membre nacional d'Espanya a Eurojust que pugui auxiliar les autoritats judicials en l'intercanvi d'informació en relació amb aquest eventual conflicte de jurisdicció.

g) Així mateix, l'autoritat competent espanyola pot facilitar informació addicional relativa a les proves o diligències d'investigació que constin practicades en el procediment espanyol o a les dificultats que s'hagin plantejat o sigui probable que sorgeixin en la investigació o l'enjudiciament de la causa a Espanya.

*En cas que no es pugui facilitar la informació detallada en aquest apartat, perquè s'entén que si es fa es podrien perjudicar els interessos fonamentals de seguretat nacional o es podria posar en perill la seguretat de les persones, en els termes que preveu l'article 25, s'ha de fer constar expressament a la consulta la concurrència d'aquestes excepcions. El secret de les actuacions no afecta aquesta obligació de consulta, en els termes que preveu l'article 24.3 d'aquesta Llei.

6. El contacte amb l'autoritat competent de l'altre Estat membre és directe, sense perjudici de la possibilitat de sol·licitar l'assistència dels punts de contacte de la Xarxa Judicial Europea o del membre nacional d'Espanya a Eurojust si és necessari, per facilitar el contacte directe entre les autoritats judicials implicades o bé per conèixer la identitat de l'autoritat judicial amb la qual és obligatori entaular el contacte.

7. En cas que la sol·licitud de contacte la cursi un òrgan judicial, aquesta s'ha d'acordar per interlocutòria motivada amb audiència prèvia al Ministeri Fiscal i, si s'escau, a les altres parts personades, per a al·legacions per escrit en el termini de dos dies sobre els termes en els quals s'ha de formular la sol·licitud.

8. Quan el Ministeri Fiscal sigui el competent per sol·licitar el contacte, la sol·licitud s'ha d'acordar per decret.

Article 31. Resposta a la sol·licitud de contacte rebuda per l'autoritat espanyola competent davant un eventual conflicte de jurisdicció.

1. L'autoritat espanyola competent ha de respondre a la sol·licitud de contacte que li envii l'autoritat d'un altre Estat membre, per qualsevol mitjà que deixi constància escrita, davant l'eventual existència d'un conflicte de jurisdicció. Aquesta resposta s'ha d'efectuar en el termini raonable indicat per l'autoritat esmentada o, si no n'hi ha, en el termini de quinze dies des de la recepció de la sol·licitud.

2. Si l'autoritat espanyola competent no pot donar una resposta en el termini previst legalment, ha d'informar immediatament l'autoritat sol·licitant dels motius de la demora, i ha d'indicar el termini previsible en què pot facilitar la informació, termini que en tot cas no pot excedir un mes, i si es tracta d'una petició urgent, quinze dies.

3. L'autoritat competent té l'obligació de respondre a la sol·licitud d'informació cursada, en tot cas, i la seva resposta ha de contenir, quan sigui procedent, la informació detallada a l'apartat 5 de l'article anterior, llevat que perjudiqui els interessos fonamentals de seguretat nacional o posi en perill la seguretat de les persones en els termes que preveu l'article 25; en aquest cas s'ha de fer constar expressament la concurrència d'aquestes excepcions en la resposta que es faciliti. El secret de les actuacions no afecta l'obligació de respondre, en els termes de l'article 24.3 d'aquesta Llei.

4. Si l'autoritat receptora de la consulta no és la competent per respondre-la, l'ha de transmetre sense demora a l'autoritat que sí que ho sigui, i ha d'informar el membre nacional d'Espanya a Eurojust i l'autoritat sol·licitant sobre aquesta remissió, i facilitar-los les dades de contacte de l'autoritat competent.

5. En cas que sigui competent per a la resposta un òrgan judicial, aquest ha de donar trasllat de la sol·licitud al Ministeri Fiscal, i si s'escau a les altres parts personades, per a al·legacions per escrit en el termini de deu dies sobre els termes en els quals s'ha de respondre a la sol·licitud. El jutge o tribunal ha de resoldre per interlocutòria, que s'ha de dictar en els cinc dies següents.

Si la sol·licitud d'informació té caràcter urgent perquè l'imputat, acusat o processat està privat de llibertat, l'autoritat judicial espanyola ha de donar audiència al Ministeri Fiscal i a les altres parts personades i ha de resoldre en el termini màxim de cinc dies des de la recepció de la consulta.

6. En cas que es tracti de diligències d'investigació substanciades davant la Fiscalia o de la instrucció d'un procediment de responsabilitat penal de menors, el Ministeri Fiscal és el responsable de respondre a la consulta.

Article 32. Decisió en relació amb el conflicte de jurisdicció.

1. Una vegada entaulat el contacte directe amb l'autoritat competent d'un altre Estat membre i confirmada la tramitació paral·lela de dos processos penals contra la mateixa persona i respecte dels mateixos fets, l'òrgan judicial ha d'oír el Ministeri Fiscal i altres parts personades, en un termini comú de deu dies, sobre si és procedent la substanciació de tots dos procediments penals en un mateix Estat membre i sobre els criteris que concorren perquè l'autoritat judicial espanyola cedeixi o no la jurisdicció a un altre Estat membre.

2. Després d'aquesta audiència, el jutge o tribunal ha de promoure el consens amb l'autoritat competent de l'altre Estat membre i, en cas que no s'aconsegueixi, pot traslladar l'assumpte a Eurojust, sempre que es tracti d'una matèria inclosa en el seu àmbit de competències, a través del membre nacional d'Espanya. Si tampoc no hi ha acord entre els membres nacionals d'Eurojust, pot sol·licitar al membre nacional espanyol que insti un dictamen escrit no vinculant del Col·legi d'Eurojust.

3. L'autoritat judicial espanyola ha d'informar l'autoritat competent de l'altre Estat membre i el membre nacional d'Espanya a Eurojust de qualsevol mesura processal important que s'adopti en el procediment penal en què s'ha plantejat l'eventual conflicte.

4. Un cop rebut el dictamen, que no és vinculant, dels membres nacionals o del Col·legi d'Eurojust, s'ha d'oír de nou el Ministeri Fiscal i, si s'escau, les altres parts personades, en un termini de cinc dies. Després d'això, el jutge o tribunal ha de resoldre, per interlocutòria motivada, dictada en el termini de cinc dies, sobre la continuació o no del procediment davant la jurisdicció espanyola.

Aquesta interlocutòria s'ha de notificar a l'autoritat competent de l'altre Estat membre i s'ha de comunicar a Eurojust. Contra aquesta es poden interposar els recursos ordinaris que preveu la Llei d'enjudiciament criminal, que s'han de tramitar amb caràcter preferent i no tenen efectes suspensius.

5. Per a la resolució del conflicte de jurisdicció, el jutge o tribunal ha de tenir en compte els criteris següents:

- a) Residència habitual i nacionalitat de l'imputat.
- b) Lloc en què s'ha comès la part més gran de la infracció penal o la part més substancial.
- c) Jurisdicció de conformitat amb les regles de la qual s'han obtingut les proves o lloc on és més probable que aquestes s'obtinguin.
- d) Interès de la víctima.
- e) Lloc on estiguin els productes o efectes del delicte i jurisdicció a instància de la qual s'han assegurat per al procés penal.
- f) Fase en què estan els processos penals substanciats a cada Estat membre.
- g) Tipificació de la conducta delictiva i pena amb la qual es castiga aquesta en la legislació penal dels diferents estats membres implicats en el conflicte de jurisdicció.

6. Si es tracta de diligències d'investigació substanciades davant la Fiscalia o de la instrucció d'un expedient de responsabilitat penal de menors, s'ha de resoldre per decret, que ha d'estar motivat i s'ha de comunicar a les persones investigades, al denunciant i als qui hagin al·legat ser perjudicats o ofesos; aquests, en cas de disconformitat, poden reproduir les seves pretensions davant el jutge d'instrucció o davant el jutge de menors, respectivament.

CAPÍTOL VI

De les xarxes de cooperació judicial internacional

Article 33. *Nomenament i cessament dels punts de contacte.*

1. Dins dels termes previstos a les seves normes de creació, correspon al Ministeri de Justícia designar i cessar els punts de contacte espanyols de les xarxes de cooperació judicial internacional.

2. La designació s'ha de dur a terme entre persones amb experiència acreditada en cooperació jurídica internacional i domini de l'idioma anglès o francès, si s'escau, i ha d'assegurar com a mínim la representació del poder judicial, del Ministeri Fiscal i del Ministeri de Justícia. A aquest efecte, correspon al Consell General del Poder Judicial i al fiscal general de l'Estat proposar al ministre de Justícia la designació i el cessament dels punts de contacte pertanyents a les carreres respectives.

3. Quan així ho requereixi la matèria, el Ministeri de Justícia es pot dirigir al Ministeri de l'Interior per tal que proposi el nomenament dels punts de contacte pertanyents a les forces i cossos de seguretat de l'Estat. Així mateix, es pot dirigir a l'Agència Estatal d'Administració Tributària perquè proposi la designació com a punt de contacte d'un funcionari pertanyent a la Direcció Adjunta de Vigilància Duanera.

4. La condició de punt de contacte cessa a partir del moment en què la persona deixi d'exercir les seves funcions al servei de la institució que va proposar la seva designació. Aquest aspecte s'ha de comunicar al Ministeri de Justícia, que l'ha de posar en coneixement de la secretaria de la xarxa.

Article 34. *Funcions dels punts de contacte.*

1. Els punts de contacte són intermediaris actius destinats a facilitar la cooperació entre les autoritats judicials de diferents estats, i estan a disposició de les autoritats espanyoles competents, així com de tots els altres punts de contacte, per proporcionar la informació jurídica i pràctica necessària per millorar la cooperació judicial.

2. Amb caràcter anual, els punts de contacte han de remetre a la institució de la qual depenguin les dades estadístiques relatives a la seva activitat. Cada institució ha de remetre les dades estadístiques al coordinador nacional corresponent amb l'objecte de complir l'obligació que conté la lletra c) de l'article 36.

Article 35. *Del coordinador nacional de la Xarxa Judicial Europea i del coordinador nacional de la Xarxa d'equips conjunts d'investigació.*

La funció de coordinador nacional de la Xarxa Judicial Europea i de coordinador nacional de la Xarxa d'equips conjunts d'investigació s'ha d'exercir de manera rotatòria en períodes de dos anys per part del Consell General del Poder Judicial, la Fiscalia General de l'Estat i el Ministeri de Justícia en els termes que acordin les institucions esmentades.

Article 36. *Funcions del coordinador nacional de la Xarxa Judicial Europea i del coordinador nacional de la Xarxa d'equips conjunts d'investigació.*

A més de les funcions que li corresponguin com a punt de contacte, de conformitat amb el que estableix l'article 34, el coordinador nacional de la Xarxa Judicial Europea i el coordinador nacional de la Xarxa d'equips conjunts d'investigació, en els seus respectius àmbits de competència:

a) Són responsables dels assumptes relacionats amb el funcionament intern de la xarxa, i han de convocar almenys un cop l'any una reunió de punts de contacte per informar dels assumptes relatius a la xarxa respectiva.

b) Són els interlocutors amb la secretaria de la xarxa.

c) Són els responsables de recopilar les estadístiques de les diferents institucions i remetre-les de manera integrada a la xarxa.

d) Han d'assistir en representació d'Espanya a les reunions de coordinadors nacionals convocades per les secretaries de les xarxes.

Article 37. *Del corresponsal d'eines de la Xarxa Judicial Europea.*

1. El ministre de Justícia ha de designar el corresponsal d'eines de la Xarxa Judicial Europea.

2. El corresponsal d'eines ha de facilitar i mantenir actualitzada la informació que s'hagi de difondre en el si de la Xarxa Judicial Europea.

CAPÍTOL VII

Del personal dependent del Ministeri de Justícia a l'exterior

Article 38. *Nomenament i cessament.*

1. El Govern pot crear o suprimir, mitjançant un reial decret i de conformitat amb el que estableix l'article 42.6 de la Llei 2/2014, de 25 de març, de l'Acció i del Servei Exterior de l'Estat, places de magistrats d'enllaç, consellers de cooperació jurídica, consellers de justícia o qualssevol altres que es considerin necessàries i a les destinacions que sigui procedent, de conformitat amb el que preveuen el dret de la Unió Europea, els convenis internacionals o el que s'hagi acordat en termes de reciprocitat. Els seus nomenaments i cessaments els ha d'efectuar el ministre de Justícia, amb l'informe previ del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.

2. Mitjançant un reial decret s'ha d'establir el règim jurídic aplicable a tot el personal dependent del Ministeri de Justícia a l'exterior, que s'ha d'acomodar igualment al que disposa la Llei de l'acció i del servei exterior de l'Estat.

Article 39. *Adquisició de la condició de punt de contacte de la Xarxa Judicial Europea.*

Els magistrats d'enllaç destacats en un Estat membre de la Unió Europea adquireixen la condició de punt de contacte de la Xarxa Judicial Europea i han d'exercir les funcions a què es refereix l'article 34 d'aquesta Llei. La condició esmentada cessa quan cessi la seva condició de magistrats d'enllaç.

Disposició addicional primera. *Règim retributiu.*

El membre nacional d'Eurojust, el membre nacional suplent i l'assistent o assistents a què es refereix l'article 7, quan tinguin assignat el lloc de destinació a la seu d'Eurojust a l'exterior, així com el personal restant dependent del Ministeri de Justícia amb destinació a l'exterior, mantenen el règim retributiu dels seus cossos d'origen, i amb aquest efecte el Consell de Ministres ha de fixar les quanties de les retribucions complementàries i de la corresponent indemnització per destinació a l'estranger, d'acord amb les previsions que conté el Reial decret 6/1995, de 13 de gener, pel qual es regula el règim de retribucions dels funcionaris destinats a l'estranger.

Aquesta última indemnització no és procedent quan el lloc de destinació de l'assistent o assistents estigui a Espanya.

Disposició addicional segona. *Comunicació a Eurojust i a la Secretaria General del Consell.*

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de comunicar a Eurojust i a la Secretaria General del Consell l'abast de les competències que pot exercir el membre nacional en l'àmbit nacional, així com la seva capacitat per actuar en relació amb autoritats judicials de tercers estats, d'acord amb els instruments internacionals.

Disposició addicional tercera. *No-increment de despesa.*

L'aprovació d'aquesta Llei no implica un increment de la despesa en matèria de personal.

Disposició transitòria. *Vigència dels nomenaments.*

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'estén el mandat de l'actual membre nacional d'Espanya a Eurojust fins a la data en què es compleixin quatre anys comptats del moment del seu nomenament inicial, de conformitat amb els terminis que preveu l'article 3.1. En tot cas, la durada completa del seu mandat, inclòs el temps transcorregut amb antelació a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no pot excedir el termini total de vuit anys que preveu l'article esmentat.

Per la seva banda, l'assistent actual del membre nacional, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, assumeix la condició de membre nacional suplent en els termes i les condicions que figuren a l'article 6. La durada del seu mandat s'estén fins a la data en què es compleixin quatre anys comptats del moment del seu nomenament inicial com a assistent del membre nacional. En tot cas, la durada completa del seu mandat com a membre nacional suplent, inclòs el temps exercit com a assistent amb antelació a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no pot excedir el termini total de vuit anys que preveu l'article esmentat.

Els punts de contacte de les diferents xarxes internacionals de cooperació, el coordinador nacional i el corresponsal d'eines de la Xarxa Judicial Europea, el coordinador nacional de la Xarxa d'equips conjunts d'investigació, el corresponsal nacional d'Eurojust i el corresponsal nacional de terrorisme segueixen exercint les seves funcions mentre no siguin rellevats expressament.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogada la Llei 16/2006, de 26 de maig, per la qual es regula l'Estatut del membre nacional d'Eurojust i les relacions amb aquest òrgan de la Unió Europea, així com totes les altres disposicions, del mateix rang o inferior, que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1 3a, 5a i 6a de la Constitució, que reserva a l'Estat la competència en matèria de relacions internacionals, Administració de justícia i legislació processal, respectivament.

Disposició final segona. *Habilitació reglamentària.*

El Govern, a proposta del ministre de Justícia, ha d'aprovar les disposicions reglamentàries necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorpora al dret espanyol la Decisió marc 2009/948/JAI del Consell, de 30 de novembre de 2009, sobre la prevenció i resolució de conflictes d'exercici de jurisdicció en els processos penals, i s'adapta l'ordenament jurídic a la Decisió 2009/426/JAI, de 16 de desembre de 2008, per la qual es reforça Eurojust i es modifica la Decisió 2002/187/JAI del Consell, de 28 de febrer de 2002, per la qual es crea Eurojust per reforçar la lluita contra les formes greus de delinqüència, i a la Decisió 2008/976/JAI del Consell, de 16 de desembre de 2008, sobre la Xarxa Judicial Europea.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 7 de juliol de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY